

РЕШЕНИЕ

№ 42290

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 01.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **11175** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на Б. Е. Х. с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. А. Ж.-САК, срещу отказ обективиран в саморъчно написана от Комисар М. К., ЗА Директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи резолюция, без дата, поставено върху Заявление с рег. № 0-774/04.08.2025 г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва неплатен годишен отпуск, в размер на общо 19 работни дни - за периода 18.08.25 г.-12.09.25 г. на основание чл. 190, ал. 1 от ЗМВР, вр. чл. 160, ал. 1 от КТ.

С жалбата се иска съдът да отмени като незаконосъобразен или да прогласи нищожност на процесния отказ, с който се отказва неплатен годишен отпуск обективиран в саморъчно написана от Комисар М. К., ЗА Директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи резолюция, без дата, поставена върху Заявление с рег. № 0-774/04.08.2025 г., тъй като същият е постановен при грубо нарушение на процесуалния и материален закон, при неправилно тълкуване и прилагане на закона и да върне преписката на органа, за ново произнасяне по тълкуване и прилагане на закона. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Б. Е. Х. чрез адв. А. Ж. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Ж.. Адвокат Ж. иска съдът да уважи изцяло подадената жалба на основания подробно изложените мотиви в нея. Счита, че актът е изцяло опорочен, за което моли да бъде отменен като незаконосъобразен. Моли за срок за писмени бележки. Моли съдът да

определени адвокатско възнаграждение, за което представя списък на разноските. Представя съдебна практика.

Ответникът Комисар М. К., ЗА Директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи – редовно призована, се представлява от юрк. Н. Г.. Юрисконсулт Г. иска съдът да остави без разглеждане като недопустима жалбата на Б. Е. Х.. Недопустимостта на жалбата произтича от липсата на законен интерес от обжалване от страна на жалбоподателя, изразяващ се в това, че към датата на подаване на жалбата, същият не е носител на правото на платен годишен отпуск, както и на право на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, тъй като служебното му правоотношение е прекратено. Право на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск също било погасено, тъй като обезщетението е било изплатено изцяло. Подробни съображения е изложила в писмения отговор, както ще изложи и в писмената защита. Ако съдът счете, че същата е допустима, но е неоснователна, моли да бъде оставена без уважения. Възражава срещу претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана правна помощ, тъй като нямало доказателства относно реда и обема на адвокатската помощ и счита, че с оглед на това би следвало, ако бъде прието искането за допустимо и основателно, размерът да бъде намален до размера за явяване в съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Жалбоподателят Б. Е. Х. е служител в Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР, видно от приложена по делото кадрова справка с рег. № А-4088/26.03.2025 г. към датата на издаване на оспорваната резолюция главен инспектор Б. Е. Х. е служител на ДМОС – МВР, изпълняващ длъжността началник на сектор в „Мисии на международни организации“ към отдел „И. и мисии на международни организации“ при ДМОС - МВР. Посочената ръководна длъжност била част от допълнителния щат на ДМОС - МВР, утвърден в съответствие с чл. 105, ал. 2, т. 8 във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 9 от Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи (ПУД на МВР). Жалбоподателят е преназначен на посочената длъжност с МЗ № 8121К-5048/11.12.2015 г., след което е командирован последователно и многократно, както краткосрочно, така и дългосрочно, за участие в мисии извън територията на Република България и изпълнение на длъжности като командирован национален експерт в институции/структури на ЕС и в международни организации, както следва:

С МЗ № 8121К-5233/21.12.2015 г., изменена с МЗ № 8121К-55/07.01.2016 г., главен инспектор Б. Х. е изпратен за участие в състава на С. мисия на Европейския съюз в У. (EUAM Ukraine), за срок от една година, считано от 17.01.2016 г. до 16.01.2017 г. С МЗ № 8121К-4612/10.11.2016 г., срокът за участие на главен инспектор Б. Х. в състава на С. мисия на Европейския съюз в У. (EUAM Ukraine) е продължен за срок от една година, считано от 17.01.2017 г. до 16.01.2018 г.

С МЗ № 8121кч-1794/21.11.2019 г. главен инспектор Б. Х. е командирован в Е., Х.. В Н., за извършване на „вторични проверки“ за сигурност по линия на нелегалната миграция и тероризъм в „горещи точки“, за срок от 24.11.2019 г. до 01.03.2020 г.

Със заповеди №№ 3-112/06.03.2020 г. и 3-379/12.10.2020 г. на директора на ДМОС - МВР, издадени на основание чл. 39, ал. 2 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с МЗ № 8121 з-1166/14.10.2016 г. (изм. и доп. с МЗ № 8121з-35/12.01.2018 г.), на главен инспектор Б. Х. са възложени за изпълнение функционални задължения към отдели в ДМОС. Съгласно чл. 39 от цитираните правила, „в

двумесечен срок от приключване на участието в мисията завърналите се служители се преназначават на подходяща вакантна длъжност в структурата, от която е кандидатствал съответния служител, а при липса на подходяща длъжност в друга структура на МВР, за времето до преназначаването им на нова длъжност на служителите може да бъде възложено изпълнението на функционални задължения в ДМОС.

Със заповед № 8121кч-25/27.01.2021 г. на главния секретар на МВР, изменена със заповед № 8121кч-93/05.05.2021 г. на главния секретар на МВР, служителят е командирован на о. Кос в Република Гърция, за извършване на „вторични проверки“ за сигурност в рамките на операцията на Е. „горещи точки“, за срок от 01.02.2021 г. до 31.07.2021 г.

С МЗ № 8121К-12454/15.12.2021 г. Б. Х. е командирован за изпълнение на длъжност като командирован национален експерт в Европейската агенция за гранична и брегова охрана (FRONTEX) в [населено място]. Република Полша, за срок от три години, считано от 16.01.2022 г. до 15.01.2025 г.

След приключване на дългосрочното командироване на 15.01.2025 г., се завръща за изпълнение на длъжността началник на сектор в „Мисии на международни организации“ към отдел „И. и мисии на международни организации“ при ДМОС - МВР, по допълнителен щат на дирекцията.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с МЗ № 81213-678/13.04.2023 г., която отменя МЗ № 81213-1166/14.10.2016 г. (изм. и доп. с МЗ № 81213-35/12.01.2018 г.), наричани по-нататък за краткост „Правилата“, „в двумесечен срок от приключване на участието в мисията завърналите се служители се преназначават на подходяща вакантна длъжност в структурата, от която е кандидатствал съответния служител, а при липса на подходяща длъжност в друга структура на МВР.“

Независимо от изискването на цитираната разпоредба, със заявление с рег. № О-70/23.01.2025 г., главен инспектор Б. Х. е поискал от директора на ДМОС разрешение да ползва платен годишен отпуск по чл. 189, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) в размер на 149 работни дни, считано от 22.01.2025 г. до 26.08.2025 г. За да гарантира както правото на служителя да ползва платен годишен отпуск, така и съблюдаване на чл. 37, ал. 1 от горесцитираните Правила, предвид субсидиарното прилагане на чл. 172 и чл. 173, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), регламентиращи разрешителния режим при ползване на платения годишен отпуск, директорът на ДМОС е поставил резолюция на заявлението от 23.01.2025 г., с която е разрешил ползването на отпуск в размер на 31 работни дни (за периода от 23.01.2025 г. до 07.03.2025 г.). Съобразно Раздел I. т. 4.1 от МЗ № 81213-315/23.03.2021 г. относно реда за ползване на отпуските по чл. 189 и чл. 190 от ЗМВР от държавните служители в Министерството на вътрешните работи и за отмяна на МЗ № 81213-1529/05.12.2018 г., приета на основание чл. 189, ал. 7 от ЗМВР, директорът на ДМОС е мотивирал частичния отказ с прилагане на изискването по чл. 37, ал. 1 от Правилата.

В следствие, въз основа на протокол с рег. № А-3336/11.03.2025 г. и на основание чл. 37, ал. 1 от горепосочените Правила, на служителя са предложени 20 вакантни длъжности в структури на МВР, като видно от приложено заявление с рег. № А-12036/14.03.2025 г., служителят отказал да бъде преназначен на предложените длъжности.

Предвид горното и поради възникнала служебна необходимост, за времето до преназначаването му на друга подходяща длъжност, в изпълнение чл. 37, ал. 2 от Правилата, със заповед № 3-167/31.03.2025 г. на директора на ДМОС – МВР, на главен инспектор Б. Х. са възложени за изпълнение допълнителни функционални задължения на държавен служител от ДМОС,

съобразени с професионалния му опит, компетентност и заемана длъжност.

До преназначаването на друга подходяща длъжност и с оглед служебна необходимост, обективизирана в докладна записка рег. № 3282р-13593/13.05.2025 г. по описа на Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДГП) – МВР, на основание чл. 46, ал. 1 и ал. 2 и чл. 181а от ЗМВР и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за командировките в страната, със заповеди №№ 3- 250/16.05.2025 г. и 3- 251/16.05.2025 г. на директора на ДМОС, жалбоподателят е командирован в Гранично полицейско управление (ГПУ) - Р. към Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РДГП) - Р. при ГДГП - МВР, за периода от 19.05.2025 г. до 17.06.2025 г. включително, за изпълнение на задачи, свързани с прилагането на компенсиращи мерки в зоната за отговорност на ГПУ - Р. към РДГП - Р., за предотвратяване опитите за незаконно преминаване на границата и пресичане на престъпността и контрабандата.

С писмо с рег. № В-15215/16.07.2025 г. по описа на ДМОС, адресирано до четири главни дирекции в МВР. Столичната дирекция на вътрешните работи, областните дирекции на МВР, А. на МВР, дирекция „Миграция“ и дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС), е отправена молба, в срок до 22 юли 2025 г., за предоставяне на информация за подходящи вакантни длъжности, които да отговарят на притежавания от главен инспектор Б. Х. опит и квалификация. В тази връзка, с протокол с рег. № А-10628/11.08.2025 г. на служителя са предложени 19 вакантни длъжности, като му е предоставен 3-дневен срок от получаване на екземпляр от протокола на 11.08.2025 г., тоест до 14.08.2025 г., в рамките на който да предостави протокола на директора на ДМОС, с отразено писмено мнение срещу всяка от позициите относно това, дали приема или отказва съответната предложена длъжност.

На 04.08.2025 г. жалбоподателят подал заявление за ползване на неплатен отпуск за периода 18.08 - 12.09.2025 г. регистрирано под № 0-744/04.08.2025 г. в ДМОС - МВР.

На 14 и 15.08.2025 г. жалбоподателят бил в краткотраен болничен, който не се припокривал със заявения неплатен отпуск.

На 14.08.2025 г. (т.е. 10 дена след подаване на заявлението и в момент в който бил в болничен) е изготвено становище № А-10816/14.08.2025 г. от гл. юрисконсулт В. И., в което се предлага да му бъде отказан отпуск. Като основания са посочени: Протокол № А-10628/11.08.2025 г., с който му е даден тридневен срок да изразя становище по предложени длъжности; Писмо от 13.08.2025 г. до структури на МВР за ново търсене на вакантни позиции.

С последващо писмо с рег. № В-17660/13.08.2025 г. по описа на ДМОС, адресирано до четири главни дирекции в МВР, Столичната дирекция на вътрешните работи, областните дирекции на МВР, А. на МВР, дирекция „Миграция“ и дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС), е отправена нова молба, в срок до 20 август 2025 г., за предоставяне на информация за подходящи вакантни длъжности, които да отговарят на притежавания от главен инспектор Б. Х. опит и квалификация.

Междувременно, в протокол с рег. № А-11085/19.08.2025 г., съставен в деловодството на ДМОС в присъствието на двама свидетели, след направена справка в Автоматизирана информационна система „Управление на документопотока“, е удостоверено, че главен инспектор Б. Е. Х. не е представил в указания му в протокол с рег. № А- 10628/11.08.2025г. 3-дневен срок екземпляр от протокола или заявление с отразено становище дали приема или отказва да бъде преназначен на предложените му вакантни длъжности.

По делото е представено административната преписка.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Компетентността на Директора на Дирекция "МОС " – МВР е видна от министерска

Заповед № 8121К-3712/25.03.2024 г. за преназначаване на Д. А. Л. на длъжност Директор на Дирекция "МОС " – МВР, като видно от служебна бележка рег. № А-11771/04.09.2025г. изд. от МВР Дирекция „ МОС“ е посочено, че същия заема посочената длъжност и към настоящия момент. Със заповед № 3-512/20.10.2025 г. Директорът е определил комисар М. К. заместващ, считано от 20.10.25 г., до завръщането му като е възложил функциите ѝ по общо и непосредствено ръководство на дирекцията с изключение на правата по чл. 46 ал.1 т.2 от ЗМВР.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като резолюцията изготвена от компетентен орган, представлява индивидуален административен акт (см. чл. 21, ал. 1 АПК), обективизиращ изрично волеизявление, с което непосредствено се засяга правото на Б. Х. да ползва платен годишен отпуск. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената резолюция /без дата/, поставена върху Заявление с рег. № 0-774/04.08.2025 г. е процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт, тъй като не съответства на задължителните изисквания за форма, регламентирани с нормите на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. т. 1, 4, 7 АПК. Резолюцията не съдържа подробни и ясни мотиви, каквито по същество представляват защитните мотиви, изложени в последствие от ответника в писмото Рег. № А- 14177/23.10.25 г., с което е изпратил жалбата и преписката на съда, както и в писмените бележки. В допълнение с тях ответникът обосновава отказа си да разреши отпуск, с преценка на фактите и обстоятелствата, че поради специфичното предназначение на длъжностите по допълнителния щат на ДМОС, а именно за преназначаване на служители със статут по ЗМВР, участващи в мисии извън територията на страната, и липсата на длъжностна характеристика за длъжността „началник на сектор“ в „Мисии на международни организации“ главен инспектор Б. Х. няма задължения и не изпълнява задачи, произтичащи от заеманата длъжност, а в същото време получава заплата в пълен размер. Едновременно с това Б. Х. е упражнил и правото си на пенсия която получава ведно с възнаграждението си за ръководен служител в МВР. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Правилата за условията и реда за извършване, на подбор, Предвид горното и поради възникнала служебна необходимост, за времето до, преназначаването му на друга подходяща длъжност в изпълнение чл. 37, ал. 2 от Правилата, със заповед № 3-167/31.03.2025 г. на директора на ДМОС - МВР, на главен инспектор Б. Х. са възложени за изпълнение допълнителни функционални задължения на държавен служител от ДМОС, съобразени с професионалния му опит, компетентност и заемана длъжност. Видно от последното, периодът от регистриране на заявление с рег. № 0-774/04.08.2025г. до началото на искания неплатен отпуск, през който директорът на ДМОС следва да даде своето становище, както и периодът на искания неплатен отпуск, съпадали по време от една страна с връчването на протокол с рег. № А-10628/11.08.2025 г., с който на служителя са предложени нови 19 вакантни длъжности, и определения в протокола 3-дневен срок за становище по всяка от тях, а от друга страна - с изпращането на писмо с рег. № В-17660/13.08.2025 г. по описа на ДМОС, адресирано до други структури на МВР, с което е отправена нова молба за предоставяне на информация за подходящи вакантни длъжности, които да отговорят на притежавания от главен инспектор Б. Х. опит и квалификация, и определения в писмото срок за предоставяне на информацията до 20 август 2025 г. Очакваното получаване на информация от съответните, структури на МВР в отговор на писмо с рег. № В-17660/13.08.2025 г. в поставения срок е обвързано с последващото обобщаване в протокол, с който на служителя да бъдат предложени нови вакантни длъжности, и определяне в протокола на срок за становище от страна на главен инспектор Х. по всяка

от тях.

Ответникът, упражнявайки своята оперативна самостоятелност (см. чл. 169 АПК), при наличието на съображения, да не разреши отсъствие на служителя от изпълнението на служебните му задължения, е следвало да постанови акт, който да съдържа всички реквизити, изброени в ал. 2 на чл. 59 АПК, вкл. мотиви (ал. 1 на чл. 59). В оспорената резолюция ответникът не се позовава на каквито и да е обективно установени данни и писмени документи, които да бъдат приети като мотиви за изразената воля да откаже ползване на заявления платен годишен отпуск. Липсата на мотиви винаги е достатъчно основание (чл. 146, т. 2 АПК) за отмяна на административен акт.

Във връзка с това в Решение № 4736 от 01.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4305 / 2018 г. е прието, че "с оглед на тази процесуална норма не може да се приеме, че в хода на съдебното оспорване, с допустими доказателствени средства, може да се санира пропускът на административния орган да изложи фактическите основания за издаване на оспорения акт."

Последващо изложените разяснения за причините за отказа представляват мотивите по същество и тъй като, не могат да заместят липсата на мотиви в самият отказ, съответно съдът не може да ги кредитира като мотиви, инкорпорирани в резолюцията, защото са противопоставени на жалбоподателя едва след образуване на делото по жалбата му против тази резолюция. По същата причина Съдът не дължи обсъждане по същество на защитните твърдения на ответника, от гледна точка материална законосъобразност на отказа, обективиран в резолюцията /без дата/. Съдебният контрол не може да служи за допълване на липсващи в оспорения административен акт мотиви. До този момент оспорващата страна не е разполагала с тази информация и съответно не е могла да разбере основанията за постановеният отказ, поради което съда счита, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице. Съдът счита, че жалбоподателят е бил с нарушено право да участва пълноправно в административното производство и да се защитава или поне да дава обяснения във връзка с обстоятелствата, обосновавали негативното становище, като изложи своите доводи за основанията и необходимостта да претендира ползване на отпуск в заявления размер.

Липсата на мотиви съществено нарушава процесуалното право на жалбоподателя да се защити по време на административното производство, като изложи своите доводи за основанията и необходимостта да претендира ползване на отпуск в заявления размер. В тази връзка ответникът не установи и не доказа, след като е сезиран със Заявление, рег. № О-774/04.08.2025 г. да е провел административно производство, в хода на което да осигури участието на заявителя (чл. 34, ал. 1 АПК) и да изясни всестранно и обективно фактите и обстоятелствата от значение за случая (чл. 35 АПК).

Постановеният отказ е и в противоречие с целта на закона. Прилагането на въведения правен ред трябва да е с оглед защита правата и на служителя, като му се осигури сигурност, стабилитет и гаранция, че спазвайки законовата процедура ще може да ползва полагащият му се отпуск.

В заключение, резолюцията /без дата/, поставена върху заявление, рег. № О-774/04.08.2025 г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва неплатен годишен отпуск е издадена от компетентен административен орган, но представлява процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт, който подлежи на отмяна, тъй

като разрешаването или отказът да бъде разрешен платен годишен отпуск е в компетентността на ответника, административната преписка следва да му бъде върната със задължителните указания да издаде административен акт, съответстващ на изискванията за форма.

Предвид изхода на делото и направените от страните искания за присъждане на разноски, такива се следват на жалбоподателят. Отмяната на оспорения административен акт обуславя основателност (чл. 143, ал. 1 АПК) на заявеното от жалбоподателя искане за възстановяване на разноските само които са относими и доказани в настоящото производство за водене на делото (държавна такса от 10 лв.) и на искането на адвокат А. Н. Ж. за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. трето, вр. чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за Възнаграждения за адвокатска работа. В съответствие с последната норма Съдът определя на адвоката възнаграждение, в размер на 750 лева. Възражението на ответната страна за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно, тъй като размерите са определени в минимален размер.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. Е. Х. с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] отказ обективизиран в саморъчно написана от Комисар М. К., ЗА Директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи резолюция, без дата, поставена върху Заявление с рег. № 0-774/04.08.2025 г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва неплатен годишен отпуск, в размер на общо 19 работни дни - за периода 18.08.25 г.-12.09.25 г. на основание чл. 190, ал. 1 от ЗМВР, вр. чл. 160, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на адв. А. Н. Ж. - адвокат в САК, Личен № [ЕГН], възнаграждение в размер на 760 лв. (седемстотин и шестдесет лева) направени по делото разноски.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с прилагането на АПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.